

Мотиваційний лист

*Хто ж тепер моє «Я»? – хочу запитати.
Г. Майрінк «Голем»*

Шановні Члени журі,

тема мого дослідницького проєкту **«Форми та функції гротеску в романі Густава Майрінка «Голем»»**.

Змалечку найбільшими моїми захопленнями були Книга та Людина. Мене завжди зачаровувало те, як письменники занурювались у внутрішній світ людини, розкривали найпотаємніші куточки душі, оголяли низькі інстинкти, оспівували високі поривання. Саме ця гостра зацікавленість привела мене до секції МАН «Зарубіжна література». Участь в обласному конкурсі «Інсайти сьогодення від юних дослідників Кіровоградщини» в номінації «Зарубіжна література» (напрямок «Образ рідної домівки у творах світової літератури») дала мені неоціненний досвід з дослідження глибинних смислів тексту. Тема мого проєкту звучала так «Образ Гогвортсу як уособлення рідної домівки в циклі романів Дж. Ролінг про Гаррі Поттера».

Творчість австрійського письменника-експресіоніста Густава Майрінка, одного із найвизначніших митців експресіонізму, мені відкрив розвідник ГУР України, який загинув під час виконання бойового завдання, Владислав Онищенко на позивний «Поет». Я підписався на його телеграм канал «Попільничка» вже після смерті героя і там я прочитав його допис про роман «Голем» Густава Майрінка. Це і стало початком довгого непростого шляху... Цей твір вражає незвичністю, ти ніби потрапляєш у дивний химерний світ єврейського гетто, де ніколи не світить сонце, де нещасні големи відчайдушно прагнуть віднайти себе, свою душу, своє щастя... Для мене Густав Майрінк – письменник містичний, той, що вміє заморозити словом і відкрити у тобі самому якісь незнані доти риси. Він належить до тих митців, творчість яких досить складно досягнути та зрозуміти. Тим цікавіше мені було працювати з романом «Голем», адже гротеск у творі постійно «вибиває» читача з позицій здорового глузду, порушує відчуття «нормальності». Водночас, спроби героя знайти себе й своє місце, відродитися, відповісти на питання про власну значущість, життя, долі для себе самого, для інших, для Бога – просто вражають.

Під час роботи над текстом я почував себе щасливим, адже розкривати «білі плями» твору – неймовірно задоволення, і разом тим, магічна сила Слова Густава Майрінка примушує читача відчути і себе загубленим големом, який ще тільки на початку довгого шляху до себе. А ще мені постійно здавалося, що Влад живий і десь поруч...

З повагою

Ілля Ковальчук